

16/4/2549

วันกลับบ้าน

สวัสดีครับ พี่เป็นยังไงบ้างครับบายศิริเปลา่ครับ ส่วนผมตอนนี้ก็อยู่บ้าน นานเกือบครึ่งเดือนแล้วครับ

วันนี้ที่ขึ้น subject ว่าวันกลับบ้านเพราะว่าเกิด ความคิดที่แปลกแยกขึ้นมาติดกับวันกลับบ้านครับ

บ้านนอกเรา กับกระแสของวัตถุที่ถ้าโถมเข้ามาอย่างรุนแรงครับ คิดๆไปก็น่าใจหายอยู่เหมือนกัน 'ไม่รู้'ว่าอนาคตแห่งบ้าน โลกสง่าที่ผมอยู่นี้จะเป็นยังไง คิดถึงแผนพัฒนาชนบทที่คนในเมืองเป็นคนเขียน ขึ้นมา แต่คนในเมืองเองกลับไม่เข้าใจชีวิตความเป็นอยู่ ของคนบ้านนอกชนบท

พี่มุกคิดยังไงกับเรื่องนี้ครับ

ช่วงอยู่บ้านที่ผ่านมาก็ทำตัวเหมือนอยู่บ้านครับ เช่นย หวานแหะ ยิงนกตกปลา สิ่งที่น่าแปลกใจคือ สายตาชาวบ้านที่มองผมแปลกๆ ว่าผมบ้าไปแล้ว เพราะเค้าคิดว่า ผมเองเรียนมาถึงขนาดนี้ น่าจะทำตัวให้เหมือนคนที่มีความรู้ แต่ผมเองก็กลับตอบเค้าไปว่า แล้วคำว่าคนที่มีความรู้นี่เป็นยังไง กันแน่ ต้องทำตัว เหมือนคนอยู่บนหอคอยงาช้างนั่นหรือ และอีกอย่างที่บ้านเค้าว่าผมคือ ทำไมยังพูดภาษาบ้านอยู่ น่าจะพูดภาษาไทยกลางอะไรประมาณนั้น ครับ

นี่แหละครับคือวันกลับบ้านที่ผมเองรู้สึกแปลกแยก สิ่งที่ผมทำลงไปนั้นก็เพื่อที่จะสื่อให้เค้ารู้ว่าความเป็นอยู่ที่แท้จริงนั้นไม่จำเป็นต้องมีอะไรมากมายเลย แค่นี้ ก็มีความสุขแล้ว พี่มุกมีวิธีการยังไงบ้างครับ ที่จะช่วยแนะนำชาวบ้านให้เค้า ใช้ชีวิต ที่ถูกที่ควร

สำหรับ ฉบับนี้เอาไว้แค่นะครับ เดี่ยวมีอะไร จะเอามาเล่าให้ฟังนะครับ

พี่มุกอย่าลืมนักศึกษาสุขภาพ ให้คืนะครับ เป็นห่วง

นาย

นิสิตมหาวิทยาลัย

จ.